

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Szerző

Cím

Angol vélemény Budapestről

Idő

"1913"

Forrás:

Az Újság

Személy

Bp.

1913 1/26.

(Hely)

(Idő)

(Köt)

— Angol vélemény Budapestről. A hetenként egyszer megjelenő «The Referee», Anglia egyik legkomolyabb lapja, legutóbbi számában egy Magyarországon járt angol tollából Budapestről hosszabb ismertetést közöl, melynek egy részletét szószerinti fordításban alább közöljük. A közlemény egyúttal felvilágosít arról is, miképpen vélekednek rólunk itt nem járt angolok, legtöbbször bécsi barátaink beajánlása alapján.

Nem sokan keresik fel Budapestet, ha csak nem üzleti ügyekben. Angliában úgy emlékeznek meg róla, mint valami meleg, költséges, rossz erkölcsű és piszkos városról. Ide jöttem, elkészülve nagy forróságra, drágaságra, gonoszságra és piszokra s íme itt vagyok egy hűvös helyen, a hol könnyű felső kabáttra van szükségem. Szállodák és penziók kellemesen tiszták. Nem drágább Párisnál és a mi a romlottságot illeti, e tekintetben egyetlen város mellett sem látszik kitűnni. Azt is hallottam, hogy csunya város. Londonban és Bécsben hallottam ezt. Alig van ittjárt amerikai vagy angol nő, ki ne jelentené ki, hogy Budapest a kontinens egyik legszebb városa. Néhányan nem sorozzák a legszebb városok közé, hanem a látott városok közül tartják a legszebbnek. A modern berendezések dolgában inkább hasonlít amerikai városhoz, mint bármely más városhoz, melyet láttam... Az üzleti kirakatokban a villany- és a gázvilágítás legújabb vívmányait találhatjuk. A bérházak központi fűtéssel és más berendezésekkel vannak ellátva. Még a szerény penziókban és bérházakban is csinos szobákat, jól felszerelt szekrényeket találunk. Budapest férfiai és női egyaránt sokat beszélnek a nők választói jogáról. Itt tartják ugyanis a kongresszust. A magyar nők vagy egy évig készültek a kongresszusra. Sokan, kik azelőtt sohasem hallottak a nők választói

jogáról, mostantól kezdve buzgó támogatók lesznek. Nemrég egy angol ember megkérdezte tőlem, miért tartják a legnagyobb kongresszust Magyarországon, a hol a nők indolensen megelégedettek sorsukkal. Tény pedig az, hogy a magyar nők sem indolensek, sem megelégedettek. Százakat találtam, a kik vállalkozó szelleműek és ambíciózusak.